

Prima pagină>Introducerea unei acțiuni în justiție>Atlas Judiciar European în materie civilă>

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

Finlanda

Articolul 50 alineatul (1) litera (a) – Instanțele competente pentru emiterea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare

Tribunalul Districtual din Helsinki

Porkkalankatu 13

FI – 00180 Helsinki

Adresă poștală:

Box 650

FI – 00181 Helsinki

Tel: +358 2956 44200 (centrală)

Fax: +358 29 2956 44218

Email: helsinki.ko@oikeus.fi

Articolul 50 alineatul (1) litera (b) – Autoritatea desemnată ca fiind competentă pentru obținerea informațiilor privind contul bancar

Autoritatea competentă să obțină informații privind contul este executorul judecătoresc. Cererea de obținere a informațiilor privind contul poate fi trimisă fie direct executorului judecătoresc, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare (Ulosottolaitoksen keskushallinto), care o va transmite executorului judecătoresc.

Datele de contact ale administrației centrale a Autorității naționale de executare:

Administrația centrală a Autorității naționale de executare

Ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

PO Box 2

00067 Ulosottolaitos

Finlanda

Tel: +358 2956 58801

Fax: +358 29 562 2611

E-mail: hallinto.uo@oikeus.fi

Datele de contact ale executorilor judecătorești

Datele de contact ale executorilor judecătorești sunt disponibile online în limbile finlandeză, suedeză și engleză, la adresa <https://ulosottolaitos.fi/fi/>, un site web administrat de Ministerul Justiției.

Articolul 50 alineatul (1) litera (c) – Metodele de obținere a informațiilor privind contul bancar

Metoda de obținere a informațiilor privind conturile bancare disponibile în temeiul legislației finlandeze este cea prevăzută la articolul 14 alineatul (5) litera (a) din regulamentul [toate băncile de pe teritoriul finlandez au obligația de a raporta, la cererea autorității de informare (adică a executorului judecătoresc), dacă debitorul deține un cont la acestea].

Articolul 50 alineatul (1) litera (d) – Instanțele la care se poate introduce calea de atac împotriva refuzului de a emite o ordonanță asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare

O cale de atac împotriva unei hotărâri a Tribunalului Districtual din Helsinki poate fi formulată la Curtea de Apel din Helsinki. Notificarea căii de atac trebuie adresată Curții de Apel din Helsinki și trebuie trimisă la grefa instanței districtuale care a pronunțat hotărârea, și anume Tribunalul Districtual din Helsinki.

Pentru datele de contact ale Tribunalului Districtual din Helsinki, a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (a).

Articolul 50 alineatul (1) litera (e) – Autoritățile desemnate ca fiind competente pentru primirea, transmiterea și notificarea sau comunicarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare și a altor documente

Articolul 10 alineatul (2): Autoritatea care are competența de a revoca sau de a dispune încetarea ordonanței asigurătorii este executorul judecătoresc.

Formularul de revocare poate fi trimis fie direct executorului judecătoresc, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare, care îl va transmite executorului judecătoresc [a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (b)].

Articolul 23 alineatul (3): În cazul în care ordonanța asigurătorie a fost emisă în Finlanda (Finlanda este statul de origine), instanța emitentă (Tribunal Districtual din Helsinki) este responsabilă cu transmiterea documentelor menționate la articolul 23 alineatul (3) din regulamentul [a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (a)].

În cazul în care ordonanța asigurătorie urmează să fie executată în Finlanda (Finlanda este statul de executare), executorul judecătoresc este autoritatea competentă a statului de executare. Documentele necesare pentru executare pot fi trimise fie direct executorului judecătoresc, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare, care le va transmite executorului judecătoresc [a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (f)].

Articolul 23 alineatul (5): A se vedea răspunsul la articolul 50 alineatul (1) litera (f).

Articolul 23 alineatul (6): A se vedea răspunsul la articolul 50 alineatul (1) litera (f).

Articolul 23 alineatul (3): Executorul judecătoresc însărcinat cu executarea ordonanței asigurătorii va emite declarația privind indisponibilizarea fondurilor, menționată la articolul 25, și o va transmite instanței care a emis ordonanța asigurătorie și creditorului.

Articolul 27 alineatul (2): Autoritatea competentă pentru eliberarea sumelor indisponibilizate excesiv este executorul judecătoresc însărcinat cu executarea ordonanței asigurătorii. Cererea de eliberare a sumelor indisponibilizate excesiv poate fi trimisă fie direct executorului judecătoresc care a emis declarația menționată la articolul 25, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare, care o va transmite executorului judecătoresc [a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (b)].

Articolul 28 alineatul (3): În cazul în care Finlanda este țara de origine, responsabilitatea pentru inițierea notificării sau comunicării actelor și pentru transmiterea documentelor menționate la articolul 28 alineatul (1) autorității competente din statul membru în care debitorul își are domiciliul îi revine instanței care a emis ordonanța asigurătorie, și anume Tribunalul Districtual din Helsinki.

În cazul în care debitorul este domiciliat în Finlanda, autoritatea competentă pentru notificare sau comunicare va depinde de întrebarea dacă oricare dintre conturile bancare care urmează să fie indisponibilizate este situat sau nu în Finlanda. În cazul în care oricare dintre conturile bancare care urmează să fie indisponibilizate este situat în Finlanda, autoritatea competentă pentru notificare sau comunicare este executorul judecătoresc. În acest caz, documentele care trebuie notificate sau comunicate pot fi trimise fie direct executorului judecătoresc, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare, care le va transmite executorului judecătoresc. În cazul în care oricare dintre conturile care urmează să fie indisponibilizate nu se află în Finlanda, autoritatea competentă pentru notificare sau comunicare este Tribunalul Districtual din Helsinki.

Articolul 36 alineatul (5) al doilea paragraf: Autoritatea competentă pentru executarea unei hotărâri privind o măsură reparatorie este executorul judecătoresc. Hotărârea privind măsura reparatorie poate fi trimisă fie direct executorului judecătoresc, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare, care o va transmite executorului judecătoresc.

Articolul 50 alineatul (1) litera (f) – Autoritatea competentă pentru executarea ordonanței asigurătorii europene de indisponibilizare a conturilor bancare
Autoritatea competentă pentru executarea măsurilor asigurătorii în Finlanda este executorul judecătoresc. În cazul în care Finlanda este statul de executare, documentele necesare pentru executare, menționate la articolul 23 alineatul (3) din regulamentul, pot fi trimise fie direct executorului judecătoresc, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare, care le va transmite executorului judecătoresc [a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (b)].

Articolul 50 alineatul (1) litera (g) – Măsura în care conturile comune și cele ale mandatarilor pot fi indisponibilizate

Confiscarea bunurilor mobile, cum ar fi fondurile deținute în conturi bancare, este efectuată în conformitate cu capitolul 8 secțiunea 7 din Codul privind executarea (705/2007), ținând seama, după caz, de dispozițiile capitolului 4 privind sechestrul.

În conformitate cu capitolul 4 secțiunea 11 din Codul privind executarea, bunurile mobile deținute în comun de debitor și un terț sunt considerate ca aparținând acestora în părți egale, cu excepția cazului în care respectivul terț demonstrează că este proprietarul unic al proprietății sau că deține o parte mai mare din proprietate sau cu excepția cazului în care acest lucru este evident. Pe baza acestei ipoteze privind dreptul de proprietate, jumătate din fondurile dintr-un cont deținut în comun de un debitor și un terț vor fi considerate ca aparținând debitorului, ceea ce înseamnă că această jumătate poate face obiectul unei măsuri de poprire (mai puțin sumele exceptate de la poprire în temeiul articolului 31).

Ipoteza proprietății comune încetează însă să se aplice dacă se dovedește că activele sunt de fapt deținute integral de debitor sau de terț sau că aceștia nu dețin părți egale. Terții care susțin că sunt proprietari unici sau că dețin mai mult de jumătate dintre active vor trebui să justifice acest lucru.

Codul privind executarea: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070705>

Articolul 50 alineatul (1) litera (h) – Normele aplicabile cuantumurilor exceptate de la înființarea unui sechestr

În conformitate cu capitolul 4 secțiunea 21 alineatul (1) punctul 6 din Codul privind executarea, în cazul în care debitorul este o persoană fizică, va fi separată de poprire o sumă calculată prin înmulțirea cu 1,5 a cuantumului porțiunii protejate din activele în numerar ale debitorului sau altor bunuri menționate în secțiunea 48, pentru o perioadă de o lună, cu excepția cazului în care debitorul are alte venituri corespunzătoare.

În conformitate cu capitolul 4 secțiunea 48 alineatul (3), cuantumul porțiunii protejate este revizuit anual prin Decretul Ministerului Justiției, astfel cum se prevede în Legea privind indexul național al pensiilor (456/2001). Cantitatea actuală a porțiunii protejate poate fi găsită la adresa:

<https://ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoaulosotosta/tietoavelalliselle/mitenulosmitattavamaaralasketaan.html>

„So/sojje” înseamnă un partener căsătorit sau un partener necăsătorit care trăiește într-o relație echivalentă căsătoriei. Persoanele considerate ca fiind aflate în întreținerea debitorului sunt persoanele al căror venit este inferior porțiunii protejate calculate pentru debitorul însuși, precum și copilul aflat într-o situație similară, indiferent dacă partenerul participă la întreținerea copilului. Întreținerea plătită de debitor poate fi tratată conform dispozițiilor din capitolul 4 secțiunile 51-53 din Codul privind executarea.

Suma de mai sus va fi scutită de poprire fără a fi necesară nicio cerere din partea debitorului; prin urmare, în temeiul articolului 31 alineatul (2) din regulamentul, executorul judecătoresc responsabil de ordonanța asigurătorie și de scutirea sumelor în cauză este obligat să scutească de la poprire suma relevantă, din proprie inițiativă.

Articolul 50 alineatul (1) litera (i) – Taxele, dacă sunt percepute de bănci, pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar, precum și informații referitoare la partea căreia îi revine obligația de a plăti taxele respective

În conformitate cu legislația finlandeză, băncile nu au dreptul să perceapă taxe pentru punerea în aplicare a ordonanțelor naționale echivalente sau pentru furnizarea de informații privind contul bancar.

Articolul 50 alineatul (1) litera (j) – Baremul taxelor sau alt set de norme de stabilire a taxelor percepute de orice autoritate sau alt organism implicat în prelucrarea sau în executarea ordonanței asigurătorii

Executorii judecătorești percep o taxă de 225 EUR pentru executarea unei ordonanțe asigurătorii. Taxa este reglementată de secțiunea 2 alineatul (5) din Legea privind taxele de executare (34/1995) și de secțiunea 5 alineatul (1) punctul 3 din Decretul privind taxele de executare (35/1995). În conformitate cu secțiunea 4 alineatul (3) din Legea privind taxele de executare, taxa se percepe numai solicitantului, nu și debitorului.

Nu se percep taxe pentru măsurile luate de către executorul judecătoresc în cursul procedurii de obținere a informațiilor privind contul în temeiul articolului 14 din regulamentul.

Articolul 50 alineatul (1) litera (k) – Ordinea de prioritate, dacă este cazul, a ordonanțelor naționale echivalente

Măsurile asigurătorii prevăzute de legislația finlandeză nu prevăd un clasament al popririi. Temeiul juridic este capitolul 4 secțiunea 43 din Codul privind executarea, care prevede că indisponibilizarea sau orice altă măsură asigurătorie nu împiedică poprirea.

Articolul 50 alineatul (1) litera (l) – Instanțele sau autoritatea de executare competente pentru acordarea unei căi de atac

Articolul 33 alineatul (1): Tribunal Districtual din Helsinki. Pentru datele de contact, a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (a).

Articolul 34 alineatul (1): Executorul judecătoresc. Cererea privind o măsură reparatorie poate fi trimisă fie direct executorului judecătoresc, fie administrației centrale a Autorității naționale de executare, care o va transmite executorului judecătoresc. Pentru datele de contact, a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (b).

Articolul 34 alineatul (2): Tribunal Districtual din Helsinki. Pentru datele de contact, a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (a).

Articolul 50 alineatul (1) litera (m) – Instanțele la care trebuie introdusă o cale de atac și termenul, dacă este prevăzut, pentru introducerea căii de atac

O cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de Tribunalul Districtual din Helsinki privind o măsură reparatorie poate fi formulată la Curtea de Apel din Helsinki. Notificarea căii de atac adresate Curții de Apel din Helsinki trebuie trimisă la grefa instanței districtuale care a pronunțat hotărârea, și anume Tribunalul Districtual din Helsinki.

Termenul de introducere a căii de atac este de 30 de zile de la data la care hotărârea instanței districtuale a fost pronunțată sau pusă la dispoziția părților.

Notificarea căii de atac trebuie trimisă la grefa tribunalului districtual până la încheierea programului de lucru din ziua expirării termenului. Programul de lucru se încheie la ora 16:15.

O cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de un executor judecătoresc cu privire la o măsură reparatorie poate fi introdusă la instanța districtuală care se ocupă de căile de atac în materie de executare în conformitate cu capitolul 11 secțiunea 2 din Codul privind executarea. Notificarea căii de atac adresată instanței districtuale trebuie trimisă prin e-mail executorului judecătoresc care a luat decizia, la adresa ulosotto.uo@oikeus.fi, sau prin poștă, la adresa: PO Box 1, 00067 Ulosottolaitos. Pentru datele de contact ale executorului judecătoresc, a se vedea articolul 50 alineatul (1) litera (b).

Căile de atac în materie de executare sunt examinate în instanțele districtuale ale insulelor Åland, Helsinki, Länsi-Uusimaa, Oulu, Pirkanmaa, Pohjanmaa, Pohjois-Savo, Päijät-Häme și Varsinais-Suomi. Calea de atac este examinată de instanța districtuală în a cărei jurisdicție a fost aplicată măsura de executare. Datele de contact pot fi găsite pe site-ul web <https://oikeus.fi>.

Există un termen-limită de trei săptămâni pentru introducerea căilor de atac. Această perioadă de trei săptămâni se calculează din ziua în care a fost pronunțată hotărârea, în cazul în care persoana în cauză a fost informată în prealabil sau a fost prezentă la momentul pronunțării hotărârii. În caz contrar, termenul pentru introducerea unei căi de atac se calculează de la data la care persoana în cauză a fost informată cu privire la hotărâre. Capitolul 3 secțiunea 39 alineatul (2) din Codul privind executarea stabilește situația în care se consideră că destinatarul a fost informat cu privire la o decizie trimisă prin poștă sau prin e-mail. Cu excepția cazului în care se dovedește altfel, se consideră că notificarea sau comunicarea a fost efectuată la trei zile de la trimiterea unui mesaj electronic sau la șapte zile după ce documentul a fost trimis prin poștă sau depus într-un loc rezervat trimerilor poștale. Data trimerii prin poștă sau a depunerii în locul rezervat trimerilor poștale trebuie să figureze în document.

Notificarea căii de atac trebuie trimisă prin e-mail executorului judecătoresc care a luat decizia, la adresa ulosotto.uo@oikeus.fi, sau prin poștă, la adresa: PO Box 1, 00067 Ulosottolaitos, până la încheierea activității în ziua expirării termenului. Programul de lucru se încheie la ora 16:15.

Articolul 50 alineatul (1) litera (n) – Taxele judiciare

Taxele judiciare și taxele pentru căile de atac sunt reglementate de Legea privind taxele judiciare (1455/2015). Taxa pentru sesizarea unei instanțe pentru o ordonanță asigurătorie este aceeași ca și pentru prelucrarea măsurilor asigurătorii în temeiul legislației naționale. Taxele percepute pentru prelucrarea unor astfel de măsuri asigurătorii în temeiul Legii privind taxele judiciare se bazează în prezent pe taxa de judecată în procedura principală care are legătură cu cererea sau cu dreptul solicitantului.

Prin urmare, cuantumul taxei depinde de procedura principală aflată la originea ordonanței asigurătorii. În cazul în care procedura principală a implicat un litigiu, taxa pentru procedura din cadrul instanței districtuale pentru cererea de emiteră a unei ordonanțe asigurătorii va fi de maximum 500 EUR, în conformitate cu secțiunea 2 din Legea privind taxele judiciare. Taxele judiciare pot fi mai mici dacă, de exemplu, procedura principală implică un litigiu așa-numit „sumar”, astfel cum se menționează în capitolul 5 secțiunea 3 din Codul de procedură judiciară: taxa judiciară poate fi de 65,86 EUR sau de 250 EUR, în funcție de modul în care s-a decis procedura principală și de existența sau nu a unei contestații din partea pârâtului.

Taxele judiciare pentru curtea de apel sunt de maximum 500 EUR.

Taxa judiciară se percepe la încheierea procedurii, și anume atunci când cauza a fost încheiată în instanță.

Nu se percep taxe judiciare pentru invocarea unei măsuri reparatorii împotriva unei ordonanțe asigurătorii.

Legea privind taxele judiciare: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455>

Articolul 50 alineatul (1) litera (o) – Limbile acceptate pentru traducerea documentelor

Limbile finlandeză, suedeză și engleză.

Ultima actualizare: 19/04/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.